

„O KOŤÁTKU, KTERÉ ZAPOMNĚLO MŇOUKAT“

pořadí zvířátek v příběhu lze podle potřeby změnit

Bylo jednou jedno koťátko. Jednou se mu stalo, že najednou zapomnělo mluvit kočičí řečí. Když dostalo hlad a chtělo si říci hospodyni o miskou mlíčka, nevědělo jak. Jak se říká, propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Hladové koťátko chodilo s plácem po dvoře, až potkalo koníky. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekl koťátku koník. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: íhaha, íhaha, íhaha.

Ale kdepak - nestačí - kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko chodilo s plácem po dvoře, až potkalo kravičku. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekla kravička. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: bú, bú, bú.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko chodilo dál s plácem po dvoře, až potkalo kozlíky. Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekl kozlík. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: mééé, mééé, mééé.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko znovu chodilo s plácem po dvoře, až potkalo ovečky. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekla ovečka. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: bééé, bééé, bééé.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. A hladové koťátko chodilo dál s plácem po dvoře, až potkalo kuřátka. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řeklo kuře. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: pííí, pííí, pííí.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko chodilo znovu s plácem po dvoře, až potkalo kohoutky. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekl kohout. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: kykyryký, kykyryký, kykyryký.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko chodilo s plácem po dvoře, až potkalo prasátka. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řeklo prasátko. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: chro, chro, chro.

Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí! Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady. Hladové koťátko chodilo dál s plácem po dvoře, až potkalo kocoura. Proč pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko! Řekl kocour. Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady, ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni. Jak se říká propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka? Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat: mňauúúúúúúúú.

To je ono, hurá, sláva, takhle mluví koťátka! Radostně zajásalo kotě. A to kotě dírou v plotě utíkalo do kuchyně, přiběhlo k hospodyni a zamňoukalo. Mňau, mňau, mňau! Sotva to hospodyně uslyšela, dala hned koťátku plnou miskou mlíčka. Koťátko ji vypilo, stulilo se do klubíčka a už chrupá - dobrou noc!!! A zazvonil zvonec a pohádka je konec!